

Litania do św. Jadwigi Śląskiej

Kyrie eleison, Chryste eleison, Kyrie eleison,
Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas,
Ojcze z nieba Boże, zmiłuj się nad nami.
Synu Odkupicielu świata Boże, zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami.
Święta Trójco, Jedyny Boże, zmiłuj się nad nami.
Święta Maryjo, módl się za nami.
Święta Boża Rodzicielko, módl się za nami.
Święta Panno nad pannami, módl się za nami.
Święta Jadwigo, Patronko Śląska i Polski, módl się za nami.
Święta Jadwigo, ozdobo Kościoła świętego, módl się za nami.
Święta Jadwigo, niestrudzona apostołko królestwa Bożego, módl się za nami.
Święta Jadwigo, chwalo stanu książęcego, módl się za nami.
Święta Jadwigo, ogrodzie cnót chrześcijańskich, módl się za nami.
Święta Jadwigo, wzorze poddanie się woli Bożej, módl się za nami.
Święta Jadwigo, wzorze świętości, módl się za nami.
Święta Jadwigo, splendorze czystości, módl się za nami.
Święta Jadwigo, zwierciadło pobożności, módl się za nami.
Święta Jadwigo, przykładzie cierpliwości, módl się za nami.
Święta Jadwigo, nauczycielko pokory, módl się za nami.
Święta Jadwigo, pociecho nasza, módl się za nami.
Święta Jadwigo, wspomóżycielko strapiionych, módl się za nami.
Święta Jadwigo, matko ubogich, módl się za nami.
Święta Jadwigo, ucieczko opuszczonych, módl się za nami.
Święta Jadwigo, troskliwa opiekunko podwładnych, módl się za nami.
Święta Jadwigo, pocieszycielko wdów i sierot, módl się za nami.
Święta Jadwigo, cudowna lekarko chorych, módl się za nami.
Święta Jadwigo, wzorze pokutujących, módl się za nami.
Święta Jadwigo, niestrudzona w trosce o godnych kapłanów,
módl się za nami.
Święta Jadwigo, wspomóżycielko zakonów, módl się za nami.
Święta Jadwigo, przykładzie chrześcijańskich małżeństw, módl się za nami.
Święta Jadwigo, wytrawna wychowawczyni swoich dzieci i wnuków,
módl się za nami.
Święta Jadwigo, prorokini przyszłych rzeczy, módl się za nami.
Święta Jadwigo, orędowniczko pokoju, módl się za nami.
Święta Jadwigo, patronko pojednania i współpracy między narodami,
módl się za nami.
Święta Jadwigo, patronko budowanych kościołów, módl się za nami.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

K: Módl się za nami święta Jadwigo.

W: Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się:

Wszzechmogący i miłosierny Boże, dzięki Twoim natchnieniom święta Jadwiga zabiegała o pokój i pełniła dzieła miłosierdzia, udziel nam swojej łaski, abyśmy za jej przykładem, starali się o pokój i zgodę między ludźmi i służyli Tobie w cierpiących niedostatek. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen

PISMO PARAFII PW. WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH W BRZEZINACH

SANCTUS

Dodatek
Święta Jadwiga Śląska

Jadwiga urodziła się między 1174 a 1180 rokiem w zamku Andechs w Bawarii, jako córka Bertolda VI von Andechs i Agnieszki von Rochlitz z rodu Wettynów. W roku 1190 Jadwiga została wysłana do Wrocławia na dwór księcia Bolesława Wysokiego, gdyż została upatrzona na żonę dla jego syna, Henryka. Poślubiła go w wieku ok. 12 lat. W 1202 roku Henryk został księciem całego Śląska, a w 1233 został księciem Wielkopolski. Henryk i Jadwiga mieli siedmioro dzieci. W dorosłość weszło tylko dwoje dzieci, reszta zmarła wcześniej. Te bolesne doświadczenia Jadwiga przeżywała z głęboką wiarą i nieustanną modlitwą. Oboje z Henrykiem byli ludźmi bardzo religijnymi, w 1209 roku złożyli śluby czystości, dbali o rozwój Kościoła i byli fundatorami wielu kościołów, w tym klasztoru sióstr cysterek w Trzebnicy. Jadwiga wyposażyła wiele kościołów w szaty liturgiczne haftowane ręką jej i jej dwórek. Do dworu księżnej należała również niewielka grupa mężczyzn duchownych i świeckich. Księżna bardzo troszczyła się o to, aby urzędnicy w jej dobrach nie uciskali poddanych kmieci. Jadwiga prowadziła działalność dobroczynną, starała się o pomoc chorym i ubogim – m.in. zorganizowała działal-

ność wędrownego szpitala dla ubogich, otworzyła szpital dla trędowatych w Środzie Śląskiej. W swoim życiu Jadwiga doświadczyła wiele cierpienia. Po śmierci męża, Henryka w 1238 r., Jadwiga zdała rządy żonie Henryka Pobożnego, Annie, i zamknęła się w klasztorze sióstr cysterek w Trzebnicy, który sama wcześniej ufundowała. Do cierpień osobistych zaczęła dodawać pokuty, posty, biczowania, włosienicę i czuwania nocne. Przez 40 lat życia spożywała pokarm tylko dwa razy dziennie, bez mięsa i nabiału. Zasłynęła z pobożności i czynów miłosierdzia. Wyczerpana surową ascezą i pracą zmarła w opinii świętości 14 lub 15 października 1243 roku w Trzebnicy i została pochowana w tamtejszym kościele. W 1267 roku została kanonizowana przez papieża Klemensa IV. Jej Relikwie spoczywają w Międzynarodowym Sanktuarium św. Jadwigi Śląskiej w Trzebnicy.

Kwiatki świętych

1. Święta Jadwiga była radykalna w swoim postępowaniu. By być bliżej biednych, którym pomagała postanowiła chodzić boso. Niektórzy uważali, że to nie przystoi księżniczce. Także jej małżonek zainteresował w tej sprawie u jej spowiednika i poprosił, by nakazał jej noszenie obuwia. Spowiednik tak też uczynił. Jak wielkie było zdziwienie na dworze książęcym, gdy okazało się, że Jadwiga posłuchała rady, ale wypełniła ją na swój sposób. Zaczęła nosić buty, ale przypięte do swego paska.

2. Święta Jadwiga była wyczulona na cierpienia chorych i biednych. Zorganizowała szpitalik dworski, gdzie codziennie znajdowało utrzymanie 13 chorych i kalek (liczba ta miała symbolizować Pana Jezusa w otoczeniu 12 Apostołów). W czasie objazdów księstwa osobiście odwiedzała chorych i wspierała hojnie ubogich.